

Bryssel den 21 januari 2015
(OR. en)

5263/15
ADD 1 REV 1

**Interinstitutionellt ärende:
2014/0079 (NLE)**

PECHE 19

I/A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Ständiga representanternas kommitté (Coreper I)/rådet
Ärende:	Utkast till rådets beslut om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av avtalet mellan Europeiska unionen och Republiken Seychellerna om tillträde för fiskefartyg som för seychellisk flagg till de vatten och marina biologiska resurser utanför Mayottes kust som faller under Europeiska unionens jurisdiktion – <i>Antagande</i>

Uttalande från kommissionen

Genom sin dom av den 24 november 2014 i de förenade målen C-103/12 och C-165/12 (Europaparlamentet och kommissionen mot rådet) upphävde domstolen rådets beslut 2012/19/EU av den 16 december 2011 om godkännande av förklaringen om beviljande av fiskemöjligheter i EU:s vatten för fiskefartyg som för Venezuelas flagg i den exklusiva ekonomiska zonen utanför Franska Guyanas kust. Domstolen bekräftade tydligt att beslut som avser ingående av fiskeavtal med tredjeland helt och hållet omfattas av artikel 43.2 i EUF-fördraget (jämförd med tillämpligt förfarande i artikel 218 i EUF-fördraget, dvs. artikel 218.6a v avseende besluten om ingående) och förkastade ståndpunkten som innebar att sådana beslut kunde omfattas av artikel 43.3 i EUF-fördraget.

När det gäller beslutet om ingående av fiskeavtalet med Seychellerna vad gäller vatten runt Mayotte beklagar kommissionen därför rådets ändring som innebär att artikel 43.2 jämförd med artikel 218.6 a och 218.7 i EUF-fördraget ersätter artikel 43 (utan angivande av punkt) jämförd med artikel 218.6 a och 218.7 i EUF-fördraget som rättslig grund.

Uttalande från rådet

Rådet ställer sig inte bakom kommissionens uttalande, enligt vilket det skulle följa av domen av den 24 november 2014 i de förenade målen C-103/12 och C-165/12 att alla beslut om ingående av externa fiskeavtal omfattas av artikel 43.2 i EUF-fördraget.

Rådet anser inte att en sådan slutsats kan dras av denna dom. Valet av rättslig grund för en unionsrättsakt ska utgå från objektiva kriterier som kan bli föremål för domstolsprövning. Bland dessa kriterier ingår bl.a. den aktuella åtgärdens syfte och innehåll. I det särskilda fallet med Europeiska unionens förklaring till Venezuela ansåg domstolen att syftet med förklaringen inte var att säkerställa fastställande och fördelning av fiskemöjligheter. Det föreliggande avtalet innehåller dock en avgörande faktor för fastställandet av tillgängliga fiskemöjligheter för Seychellerna i Mayottes vatten.

Följaktligen är det med tanke på avtalets syfte och innehåll, som bl.a. är att fastställa och fördela fiskemöjligheter i den mening som avses i artikel 43.3 i EUF-fördraget, lämpligt att den materiella rättsliga grunden för beslutet om ingående av avtalet hänför sig till artikel 43 i EUF-fördraget som helhet.

Uttalande från Förenade kungariket

UK noterar att definitionen av "EU-vatten" i artikel 2 d i förslaget till avtal är otydlig och inte stämmer överens med definitionen av "unionens vatten" i artikel 4.1.1 i grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken (1380/2013). Den senare definitionen hänvisar inte till vatten "som faller under Europeiska unionens jurisdiktion" utan förtydligar att unionens vatten är de "som omfattas av medlemsstaternas överhöghet eller jurisdiktion". Det är inte EU utan medlemsstaterna som utövar jurisdiktion inom ramen för Unclos. UK noterar att fördelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna inte kan ändras genom förslaget till avtal. Definitionen av "EU-vatten" i förslaget till avtal bör överensstämma med definitionen av "unionens vatten" i grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken.
